

เทคนิคการสอน

เทคนิคการสอนแนวใหม่

คุณภาพของผู้เรียนนั้นนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในตัวผู้เรียนเอง เช่น ความพร้อม ศติปัญญา เจตคติ และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ แล้ว กระบวนการเรียนการสอนที่ครู จัดให้มี นับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเข่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ นำนวัตกรรมต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ เข้าใจในสิ่งที่ต้องการให้ผู้รู้นั้นนับว่าเป็นอีก一方面 ของการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้นเพื่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อการส่งเสริมให้ผู้สอนได้เห็นแนวทางในการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ความรู้เรื่อง เทคนิคการสอนแนวใหม่จึงมีความจำเป็นที่ผู้สอนควรจะศึกษาเพื่อจะเป็น “ผู้สอนในยุคโลกาภิวัตน์”

เทคนิคการสอนแนวใหม่ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน และใช้ได้ผล ประกอบด้วยเทคนิค การสอน ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการสอนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน (Co – operative Learning)

ความหมาย เป็นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้เรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือ กันในชั้นเรียน ซึ่งจะสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน และยังเพิ่มปฏิสัมพันธ์ที่ยอมรับซึ่งกันและกัน สร้างความภาคภูมิใจให้ผู้เรียนทุกคน นอกจากนี้ยังเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีกด้วย เพราะในชั้นเรียนมีความร่วมมือ ผู้เรียนจะได้ฟัง เอียง อ่าน ทวนความ อธิบาย และปฏิสัมพันธ์ ผู้เรียน จะเรียนด้วยการลงมือกระทำ ผู้เรียนที่มีจุดบกพร่องจะได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม

ความมุ่งหมายของการสอน ความมุ่งหมายของการเรียนแบบทำงาน รับผิดชอบ ร่วมกัน คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษา สัมพันธภาพที่ดี ต่อสมาชิกกลุ่ม ใน การเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น จุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้ สำเร็จเท่านั้น

ขั้นตอนการสอนมี 5 ขั้น ดังนี้

1. แนะนำ ด้วยการบอกว่าขั้นเรียนแบ่งเป็นกี่กลุ่ม กลุ่มละกี่คน สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบที่จะเรียนเกี่ยวกับหัวข้อที่กลุ่มได้รับให้ได้มากที่สุด แต่ละกลุ่มเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อนั้น มีหน้าที่จะสอนกลุ่มอื่น ๆ ด้วย ทุกคนจะได้รับเกรดรายบุคคล และเป็นกลุ่ม

2. แบ่งกลุ่มให้ครบถ้วน และให้กลุ่มตั้งชื่อกลุ่ม เอียนชื่อกลุ่ม และสมาชิกบันป้ายนิเทศ ผู้สอนแจ้งกฎเกณฑ์ที่ต้องปฏิบัติระหว่างการประชุมกลุ่ม

ก. ห้ามคนใดออกจากกลุ่มก่อนที่จะเสร็จงานกลุ่ม

ข. แต่ละคนในกลุ่มต้องรับผิดชอบที่จะให้สมาชิกทุกคนเข้าใจและทำงานให้เสร็จสมบูรณ์

ค. ถ้าผู้เรียนคนใดไม่เข้าใจเรื่องใด ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่ม ก่อนที่จะถามผู้สอน

3. สร้างกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้สอนแยกเอกสารหัวข้อต่าง ๆ ซึ่งภายในบรรจุด้วยเนื้อหา ถ้ามีกลุ่ม 6 กลุ่ม ผู้สอนต้องเตรียมเอกสาร 6 ชุด ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจะศึกษาเรื่องนั้นด้วยกัน เมื่อทุกคนเข้าใจดีแล้ว ก็เตรียมตัววางแผนการสอนเพื่อกลับไปสอนสมาชิกในกลุ่มเดิมของตน

4. ผู้เชี่ยวชาญสอนเพื่อนในกลุ่ม ทุกคนจะผลักดันสอนเรื่องที่ไปศึกษามาตรวจสอบความเข้าใจ และช่วยเพื่อนสมาชิกในการเรียน

5. ประเมินผลและให้คะแนนแต่ละคน ผู้สอนทำการทดสอบเพื่อคุ้ว่าต้องสอนเพิ่มเติมหรือไม่ให้เกรด และคิดคะแนนกลุ่ม

2. เทคนิคการสอนแบบอุปนัย (Inductive Method)

ความหมาย วิธีสอนแบบอุปนัย เป็นการสอนจากรายละเอียดย่อยไปหากฎเกณฑ์ กล่าวคือ เป็นการสอนแบบย่อไปหาส่วนรวมหรือสอนจากตัวอย่างไปหากฎเกณฑ์ หลักการ ข้อเท็จจริง หรือข้อสรุป โดยการให้นักเรียนทำการศึกษา สังเกต ทดลอง เปรียบเทียบ แล้วพิจารณาค้นหาองค์ประกอบที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันจากตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นข้อสรุป

ความมุ่งหมายและวิธีสอนแบบอุปนัย เพื่อช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบกฎเกณฑ์ หรือความจริงที่สำคัญ ๆ ด้วยตนเองกับให้เข้าใจความหมายและความสัมพันธ์ของความคิด ต่าง ๆ อย่างแจ่มแจ้ง ตลอดจนกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักการทำการสอนส่วนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการสอนแบบอุปนัย

1. ขั้นเตรียม คือ การเตรียมตัวนักเรียน เป็นการทบทวนความรู้เดิม กำหนด ชุดมุ่งหมาย และอธิบายความมุ่งหมายให้นักเรียนได้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
2. ขั้นสอนหรือขั้นแสดง คือ การเสนอตัวอย่างหรือกรณีต่าง ๆ ให้นักเรียนได้ พิจารณา เพื่อให้นักเรียนสามารถเปรียบเทียบ สรุปกฎเกณฑ์ได้ การเสนอตัวอย่าง ควรเสนอ หลากหลาย ตัวอย่างให้มากพอที่จะสรุปกฎเกณฑ์ได้ ไม่ควรเสนอเพียงตัวอย่างเดียว
3. ขั้นเปรียบเทียบและรวมรวม เป็นขั้นทางก่อประกลบรวม คือ การที่นักเรียน ได้มีโอกาสพิจารณาความคล้ายคลึงกันขององค์ประกอบในตัวอย่างเพื่อเตรียมสรุปกฎเกณฑ์ไม่ควร รับร้อนหรือเร่งเร้าเด็กกินไป
4. ขั้นสรุป คือ การนำข้อสังเกตต่าง ๆ จากตัวอย่างมาสรุปเป็นกฎเกณฑ์ นินาน หลักการ หรือสูตร ด้วยตัวนักเรียนเอง
5. ขั้นนำไปใช้ คือ ขั้นทดลองความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์หรือ ข้อสรุปที่ได้มาแล้วว่าสามารถที่จะนำไปใช้ในปัญหาหรือแบบฝึกหัดอื่น ๆ ได้หรือไม่

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้อย่างแจ่มแจ้งและจำได้นาน
2. ฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดตามหลักตรรกศาสตร์ และหลักวิทยาศาสตร์
3. ให้นักเรียนเข้าใจวิธีการในการแก้ปัญหา และรู้จักวิธีทำงานที่ถูกต้องตามหลัก

จิตวิทยา

ข้อจำกัด

1. ไม่เหมาะสมที่จะใช้สอนวิชาที่มีคุณค่าทางสุนทรียะ
2. ใช้เวลา長 อาจทำให้เด็กเกิดความเบื่อหน่าย
3. ทำให้บรรยายการสอนเป็นทางการเกินไป
4. ครุต้องเข้าใจในเทคนิควิธีสอนแบบนี้อย่างดี จึงจะได้ผลลัพธ์ในการสอน

3. เทคนิคการสอนแบบนิรนัย (Deductive Method)

ความหมาย วิธีสอนแบบนี้ เป็นการสอนที่เริ่มจากกฎ หรือ หลักการต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนหาหลักฐานเหตุผลมาพิสูจน์ยืนยัน วิธีการสอนแบบนี้ฝึกหัดให้นักเรียนเป็นคนนี้ เหตุใดผล ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ จนกว่าจะพิสูจน์ให้เห็นจริงเสียก่อน

ความมุ่งหมายของวิธีการสอนแบบนิรนัย ให้นักเรียนรู้จักใช้กฎ สูตร และ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ มาช่วยในการแก้ปัญหา ไม่ตัดสินใจในการทำงานอย่างง่าย ๆ จนกว่าจะพิสูจน์ ให้ทราบข้อเท็จจริงเสียก่อน

ขั้นตอนในการสอนแบบนิรนัย

1. ขั้นอธิบายปัญหา ระบุสิ่งที่จะสอนในแต่ของปัญหา เพื่อย้ำๆให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะหาคำตอบ (เช่น เราชาพื้นที่ของวงกลมอย่างไร) ปัญหาจะต้องเกี่ยวข้องกับสถานการณ์จริงของชีวิต และเหมาะสมกับวุฒิภาวะของเด็ก

2. ขั้นอธิบายข้อสรุป ได้แก่ การนำเสนอข้อสรุปกฎหรือนิยามมากกว่า 1 อายุ่งมาอธิบาย เพื่อให้นักเรียนได้เลือกใช้ในการแก้ปัญหา

3. ขั้นทดลอง ใช้เป็นขั้นที่นักเรียนจะเลือกข้อสรุป กฎหรือนิยาม ที่จะนำมาใช้ในการแก้ปัญหา

4. ขั้นพิสูจน์ หรืออาจเรียกว่าขั้นตรวจสอบ เป็นขั้นที่สรุปกฎ หรือ นิยามว่าเป็นความจริงหรือไม่ โดยการปรึกษาครุ ค้นคว้าจากตำราต่าง ๆ และจากการทดลองข้อสรุปที่ได้พิสูจน์ว่าเป็นความจริงจะเป็นความรู้ที่ถูกต้อง

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. วิธีสอนแบบนี้เหมาะสมสมที่จะใช้สอนเนื้อหาวิชาจ่าย ๆ หรือหลักเกณฑ์ต่าง ๆ จะสามารถอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความหมายได้ดี และเป็นวิธีสอนที่ง่ายกว่าสอนแบบอุปนัย

2. ฝึกให้เป็นคนมีเหตุผล ไม่เชื่ออะไรจ่าย ๆ โดยไม่มีการพิสูจน์ให้เห็นจริง

ข้อจำกัด

1. วิธีสอนแบบนิรนัยที่จะใช้สอนได้เฉพาะบางเนื้อหา ไม่ส่งเสริมคุณค่าในการแสวงหาความรู้และคุณค่าทางอารมณ์

2. เป็นการสอนที่นักเรียนไม่ได้เกิดความคิดรวบยอดด้วยตนเอง เพราะครุ กำหนดความคิดรวบยอดให้

4. เทคนิคการสอนแบบระดมพลังสมอง (Brainstorming)

การระดมสมอง

ความหมาย หมายถึง วิธีสอนที่ใช้ในการอภิปรายโดยทันที ไม่มีการกระตุ้นกลุ่มผู้เรียนเพื่อหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนดอย่างรวดเร็ว ในระยะเวลาสั้น โดยในขณะนั้นจะไม่มีการตัดสินว่า คำตอบหรือทางเลือกใดดีหรือไม่ดีอย่างไร

ลักษณะสำคัญ ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ช่วยกันคิดหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดและเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แล้วช่วยกันพิจารณาเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งอาจมีมากกว่าหนึ่งทาง

ขั้นตอนในการระดมสมอง

1. กำหนดปัญหา
2. แบ่งกลุ่มผู้เรียน และอาจเลือกประธานหรือเลขานุการช่วยในการอภิปรายและบันทึกผล

3. สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบหรือทางเลือกสำหรับปัญหาที่กำหนดให้มากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด โดยปัญหางานแต่ละกลุ่มอาจเป็นปัญหาเดียวกันหรือต่างกันก็ได้
4. คัดเลือกเฉพาะทางเลือกที่น่าจะเป็นไปได้ หรือเหมาะสมที่สุด
5. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตน (ข้อ 4 และ 5 อาจสลับกันได้)
6. อภิปรายและสรุปผล

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. ฝึกกระบวนการแก้ปัญหาและมีคุณค่ามากที่จะใช้เพื่อแก้ปัญหานั่นเอง
2. ก่อให้เกิดแรงจูงใจในตัวผู้เรียนสูง และฝึกการยอมรับความเห็นที่แตกต่างกัน
3. ได้คำตอบหรือทางเลือกได้มาก ภายใต้เวลาอันสั้น
4. สร้างเสริมการร่วมมือกัน
5. ประหยัดค่าใช้จ่ายและการจัดทำสื่อเพิ่มเติมอื่น ๆ

ข้อจำกัด

1. ประเมินผลผู้เรียนแต่ละคนได้ยาก
2. อาจมีนักเรียนส่วนน้อยเพียงไม่กี่คนครอบครองการอภิปรายส่วนใหญ่
3. เสียงมักจะดังรบกวนห้องเรียนข้างเคียง
4. ถ้าผู้จัดบันทึกทำงานได้ช้า การคิดอย่างอิสระก็จะช้าและจำกัดตามไปด้วย
5. หัวเรื่องต้องชัดเจน รัดกุม และมีประธานที่มีความสามารถในการดำเนินการและสรุปการอภิปราย ทั้งในกลุ่มย่อย และรวมทั้งชั้น

5. วิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ (Practice)

วิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ หมายถึง วิธีสอนที่ให้ประสบการณ์ตรงกับผู้เรียน โดยการให้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการสอนที่มุ่งให้เกิดการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

วิธีปฏิบัติ ให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกฝนหรือปฏิบัติจริง

ลักษณะสำคัญ การลงมือปฏิบัติมักคำนึงถึงการกายภาพ การทดลองหรือการบรรยาย เป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจจากทฤษฎีที่เรียนมาโดยเน้นการฝึกทักษะ

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกปฏิบัติ รายละเอียดของขั้นตอนการทำงาน เตรียมสื่อต่าง ๆ เช่น วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือใบงานหรือคู่มือการปฏิบัติงาน
 2. ขั้นดำเนินการ ผู้สอนให้ความรู้และทักษะที่เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ มองหมายงานที่ปฏิบัติเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล กำหนดหัวข้อการรายงาน หรือการบันทึกผลการปฏิบัติงานของผู้เรียน
 3. ขั้นสรุป ผู้สอนและผู้เรียน ช่วยกันสรุปกิจกรรมการปฏิบัติงาน
 4. ขั้นประเมินผล ตั้งเกตพูดกิจกรรมของผู้เรียน เช่น ความสนใจ ความร่วมมือ ความเป็นระเบียบ การประทับใจ การใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือ และการตรวจผลงาน เช่น คุณภาพของงาน ความริเริ่ม ความประณีตสวยงาม
- ข้อควรคำนึง ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือจำนวนมาก และมีคุณภาพ

6. วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation)

วิธีสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง วิธีสอนที่จำลองสถานการณ์จริงมาไว้ในชั้นเรียน โดยพยายามทำให้เหมือนจริงที่สุด มีการกำหนดติดการหรือเงื่อนไข แล้วแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้เข้าไปเล่นในสถานการณ์จำลองนั้น ๆ ด้วยกิจกรรมนี้ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการเผชิญกับปัญหา จะต้องมีการตัดสินใจและใช้ไหวพริบ

วัตถุประสงค์ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์จนเกิดความเข้าใจ ลักษณะสำคัญ สถานการณ์ที่จำลองขึ้นต้องใกล้เคียงกับความเป็นจริง ผู้เรียนได้เข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับสถานการณ์ ทำการตัดสินใจแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งการตัดสินใจจะส่งผลถึงผู้เรียนในลักษณะเดียวกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง

ขั้นตอนการสอน

1. ขั้นเตรียม ผู้สอนจัดเตรียมสถานการณ์โดยกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนแล้ว เลือกรูปแบบและขั้นตอนที่เหมาะสม เยี่ยมนื้อหารายละเอียดและอุปกรณ์ที่ต้องใช้
2. ขั้นดำเนินการ ผู้สอนอธิบายบทบาทหรือติดกิจกรรม วิธีการเล่น วิธีการให้คะแนนและทำการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด โดยมีผู้สอนให้คำแนะนำและคุ้มครองการเล่น ผู้สอนทำการสังเกต จดบันทึก และให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. ขั้นสรุป ผู้สอนจะช่วยสรุปด้วยการวิเคราะห์กระบวนการ เปรียบเทียบบทเรียนจากสถานการณ์จำลองกับโลกแห่งความเป็นจริง หรือเชื่อมโยงกิจกรรมที่ปฏิบัติไปแล้วกับเนื้อหาวิชาที่เรียน

ข้อควรคำนึง

1. ถ้าผู้สอนขาดความรู้ในการสร้างสถานการณ์จำลอง อาจสร้างผิดไปจากจุดมุ่งหมายได้
2. สถานการณ์จำลองที่ยากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ
3. เป็นการยากที่จะประเมินผู้เรียนแต่ละคน

7. วิธีสอนแบบสาธิต (Demonstration Method)

ความหมาย

หมายถึงวิธีสอนที่ครูมีหน้าที่ในการวางแผนการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ โดยมีการแสดงหรือการกระทำให้ดูเป็นตัวอย่าง นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต การฟัง การกระทำ หรือการแสดง และอาจเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมบ้าง

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อกระตุ้นความสนใจให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนยิ่งขึ้น
2. เพื่อช่วยในการอธิบายเนื้อหาที่ยาก ซึ่งต้องใช้เวลามาก ให้เข้าใจง่ายขึ้น และประยุกต์เวลา บางเนื้อหาอาจจะอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ยาก การสาธิตจะทำให้นักเรียนได้เห็นขั้นตอนและเกิดความเข้าใจง่าย

3. เพื่อพัฒนาการฟังการสังเกตและการสรุปทำความเข้าใจในการสอน โดยใช้วิธีสาธิต นักเรียนจะฟังคำอธิบายควบคู่ไปด้วย และต้องสังเกตขั้นตอนต่าง ๆ ตลอดจนผลที่ได้จากการสาธิตแล้วจึงสรุปผลของการสาธิต

4. เพื่อแสดงวิธีการหรือกลวิธีในการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่สามารถอธิบายได้ด้วยคำพูด เช่น การทำกิจกรรมในวิชาคหกรรม ศิลปฯ ฯลฯ

5. เพื่อสรุปประเมินผลความเข้าใจในบทเรียน

6. เพื่อใช้ทบทวนผลความเข้าใจในบทเรียน

ขั้นตอนในการสอน

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการสาธิตให้ชัดเจน และต้องสาธิตให้เหมาะสมสมกับเนื้อเรื่อง

2. เตรียมอุปกรณ์ในการสาธิตให้พร้อม และตรวจสอบความสมบูรณ์ของอุปกรณ์

3. เตรียมกระบวนการสาธิต เช่น กำหนดเวลาและขั้นตอน จะเริ่มต้นดำเนินการและจบลงอย่างไร ผู้สาธิตต้องเข้าใจในขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้อย่างละเอียดแจ่มแจ้ง

4. ทดลองสาธิตก่อนสอน ควรทดลองสาธิตเพื่อตรวจสอบความพร้อมตลอดจนผลที่จะเกิดขึ้น เพื่อป้องกันข้อผิดพลาดในเวลาสอน

5. ต้องจัดทำคู่มือคำแนะนำหรือข้อสังเกตในการสาธิต เพื่อที่นักเรียนจะใช้ประกอบในขณะที่มีการสาธิต

6. เมื่อสาขาวิชางานเสร็จสิ้นแล้ว นักเรียนควรได้ทำการสาขาวิชาอีก เพื่อเน้นให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น

7. จัดเตรียมกิจกรรมหลังจากการสาขาวิชาเพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการสาขาวิชานั้น ๆ

8. ประเมินผลการสาขาวิชา โดยพิจารณาจากพฤติกรรมของนักเรียนและผลของการเรียนรู้ การประเมินผลการมีกิจกรรมหรือเครื่องมือ เช่น การทดสอบ การให้แสดงความคิดเห็น หรือการอภิปรายประกอบ

8. วิธีสอนแบบโครงการ (Project Method)

ความหมาย

วิธีสอนแบบโครงการ เป็นการสอนที่ให้นักเรียนเป็น主角หรือรายบุคคลได้ วางแผนโครงการและดำเนินงานให้สำเร็จตามโครงการนั้น นับว่าเป็นการสอนที่สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงเด็กจะทำงานนี้ด้วยการตั้งปัญหา ดำเนินการแก้ปัญหาด้วยการลงมือทำจริง เช่น โครงการรักษาระบบน้ำธรรมชาติของห้องเรียน

ความมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกที่จะรับผิดชอบในการทำงานต่าง ๆ

2. เพื่อให้นักเรียนฝึกแก้ปัญหาด้วยการใช้ความคิด

3. เพื่อฝึกดำเนินงานตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้

ขั้นตอนในการสอน

1. ขั้นกำหนดความมุ่งหมาย เป็นขั้นกำหนดความหมายและถ้อยคำ โครงการโดยตัวนักเรียน ครูจะเป็นผู้ชี้แนะให้นักเรียนตั้งความมุ่งหมายของการเรียนว่าเราจะเรียนเพื่ออะไร

2. ขั้นวางแผนหรือวางแผนว่าโครงการ เป็นขั้นที่มีคุณค่าต่อนักเรียนเป็นอย่างมาก คือ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนว่าทำอย่างไรจะบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย จะใช้วิธีการใดในการทำกิจกรรม แล้วจึงทำกิจกรรมที่เหมาะสม

3. ขั้นดำเนินการ เป็นขั้นลงมือกระทำการกิจกรรมหรือลงมือแก้ปัญหา นักเรียนเริ่มงานตามแผนโดยทำกิจกรรมตามที่ตกลงไว้ ครูอยู่ส่วนเสริมให้นักเรียนได้กระทำการตามมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ให้นักเรียนคิดและตัดสินใจด้วยตนเองให้มากที่สุดและควรชี้แนะให้นักเรียนรู้จักผลการทำงานเป็นระยะ ๆ เพื่อการทำกิจกรรมจะได้ลุล่วงไปด้วยดี

4. ขั้นประเมินผล หรืออาจเรียกว่า ขั้นสอบสวนพิจารณาของนักเรียน ทำการประเมินผลว่ากิจกรรม หรือโครงการที่ดำเนินบรรลุตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือไม่มีข้อบกพร่องอย่างไรและควรแก้ไขให้ดีขึ้นอย่างไร

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. นักเรียนมีความสนใจเพาะได้ลงมือปฏิบัติจริง ๆ
2. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานอย่างมีแผน และให้รู้จัก

ประเมินผลงานของตนเอง

9. เทคนิคการอภิปรายแบบอ่างปลา

ความหมาย

เทคนิคการอภิปรายแบบอ่างปลา เป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม นั่งเป็นวงกลม 2 วงซ้อน กลุ่มวงในจะมีจำนวน 5 – 10 คน จะไม่มากนัก กลุ่มวงนอกจะมีจำนวนมากกว่ากลุ่มวงใน หรือบางครั้งอาจเท่ากันหรือน้อยกว่าก็ได้

จากภาพข้างบนจะเห็นว่ามีกลุ่มวงในและกลุ่มวงนอก

กลุ่มใน จะนั่งเป็นวงกลม คนในกลุ่มประมาณ 5 – 10 คน กลุ่มนี้จะได้รับมอบหมายงานจากผู้สอนให้ทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

กลุ่มนอก จะนั่งล้อมรอบกลุ่มวงใน ในระยะที่ไม่ห่างมากนัก (ดังภาพ) สามารถกลุ่มนี้มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยรับฟัง ข้อมูลที่กลุ่มวงในอภิปรายกัน หรือเป็นผู้ที่คอยสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มใน เมื่อการอภิปรายยุติลง กลุ่มนี้จะเป็นผู้ให้ข้อคิดเห็นหรือข้อวิเคราะห์กลุ่มในว่า จากการสังเกตได้เห็น/ฟัง/พน อะไรบ้าง

หมายเหตุ ทั้งกลุ่มนอกและกลุ่มในอาจจะสัดส่วนทบทวนคนละรอบก็ได้ เพื่อว่าผู้เรียนจะได้เรียนรู้เท่าๆ กัน

ขั้นตอนการสอน

1. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นสองกลุ่ม ให้จัดที่นั่งเป็นวงกลม 2 วงซ้อนกันและผู้สอนมอบหัวข้อเรื่องให้กับกลุ่มอภิประย
2. กลุ่มในจะดำเนินการประชุม โดยจะเลือกผู้นำกลุ่ม และเลขากลุ่ม ส่วนกลุ่มนอกจะสังเกตการณ์ และเก็บข้อมูลไว้
3. ระหว่างการอภิประยกลุ่ม ผู้สอนจะต้องให้คำแนะนำและช่วยเหลือเมื่อเกิดปัญหา
4. เมื่อกลุ่มใหญ่ได้อภิประยเรื่องที่ผู้สอนมอบหมายให้เสร็จแล้ว ผู้สอนให้ตัวแทนรายงานสรุปผลการอภิประย
5. หลังจากนั้นกลุ่มนอกซึ่งสังเกตการณ์อยู่จะรายงานผลการสังเกตและการทำงานของกลุ่ม
6. ผู้สอนถามความคิดเห็นของผู้เรียนทั้งกลุ่มใหญ่และกลุ่มนอกพร้อมทั้งวิเคราะห์เพิ่มเติม สรุป

10. วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง

ความหมาย (ที่คนา แบบมปี 2534 : 75 – 76)

วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่าง เป็นวิธีการที่มุ่งช่วยให้ผู้เรียนฝึกฝนการพิจารณาและแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอให้เกิดปัญหาระริง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์และเรียนรู้ความคิดของผู้อื่น ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น

ขั้นตอนสำคัญของการสอน

1. ผู้สอน / ผู้เรียนนำเสนอกรณีตัวอย่าง
2. ผู้เรียนศึกษากรณีตัวอย่าง
3. ผู้เรียนอภิประยประเด็นคำถามเพื่อหาคำตอบ
4. ผู้สอนและผู้เรียนอภิประยคำตอบ
5. ผู้สอนและผู้เรียนอภิประยกับปัญหา วิธีแก้ปัญหาของผู้เรียน และสรุปการเรียนรู้ที่ได้รับ

เทคนิคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการใช้วิธีสอนโดยใช้กรณีตัวอย่างให้มีประสิทธิภาพ การเตรียมการ

ก่อนการสอน ผู้สอนต้องเตรียมกรณีตัวอย่างให้พร้อม ต้องมีสาระซึ่งจะช่วยทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง กรณีที่นำมาใช้ส่วนใหญ่นักเป็นเรื่องที่มีสถานการณ์ปัญหาขัดแย้ง ซึ่งจะช่วยกระตุ้นความคิดของผู้เรียน หากไม่มีสถานการณ์ที่เป็นปัญหาขัดแย้ง ผู้สอนอาจใช้วิธีการตั้งประเด็นคำถามที่ท้าทายให้ผู้เรียนคิดก็ได้ ผู้สอนอาจนำเรื่องจริงมาเขียน

เป็นกรณีด้วยกัน หรืออาจใช้เรื่องจากหนังสือพิมพ์ ข่าว และเหตุการณ์ รวมทั้งจากสื่อต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ เป็นได้กรณีที่ต้องการแล้ว ผู้สอนจะต้องเตรียมประเด็นคำถามสำหรับการอภิปรายเพื่อนำมาไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการ

การนำเสนอกรณีด้วยกัน

ผู้สอนอาจเป็นผู้นำเสนอกรณีด้วยกัน หรืออาจใช้เรื่องจริงจากผู้เรียนเป็นกรณีด้วยกันได้ วิธีการนำเสนอทำได้หลายวิธี เช่น การพิมพ์เป็นข้อมูลมาให้ผู้เรียนอ่าน การเล่ากรณีด้วยปาก หรือนำเสนอโดยใช้สื่อ เล่น สไลด์ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจให้ผู้เรียนแสดงเป็นละครหรือบทบาทสมมติก็ได้

การศึกษากรณีด้วยกันและ การอภิปราย

ผู้สอนควรแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อยและให้เวลาอย่างเพียงพอในการศึกษากรณีด้วยกันและคิดหาคำตอบ แล้วจึงร่วมกันอภิปรายเป็นกลุ่มและนำเสนอผลการอภิปรายระหว่างกลุ่ม เป็นการแลกเปลี่ยนกัน ผู้สอนพึงตระหนักรู้ว่าการสอนโดยใช้กรณีด้วยกัน มิได้มุ่งที่คำตอบใด คำตอบหนึ่ง ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดอย่างชัดเจนแน่นอน แต่ต้องการให้ผู้เรียนเห็นคำตอบและเหตุผลที่หลากหลาย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดที่กว้างขึ้น มองปัญหานในแง่มุมที่หลากหลายขึ้น อันจะช่วยให้การตัดสินใจมีความรอบคอบขึ้น ด้วยเหตุนี้การอภิปรายจึงควรมุ่งความสนใจไปที่เหตุผลหรือที่มาของความคิดที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ

ข้อดีและข้อจำกัด

ข้อดี

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง
2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหา ช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองที่กว้างขึ้น
3. เป็นวิธีสอนที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้จากกันและกัน

ข้อจำกัด

หากกลุ่มผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์ไม่แตกต่างกัน การเรียนรู้อาจไม่กว้างเท่าที่ควร เพราะผู้เรียนมักมีมุมมองคล้ายกัน

11. วิธีสอนโดยใช้เกม

ความหมาย (ทิศนา แบบมหบศ 2543 : 81 – 85)

วิธีสอนโดยใช้เกม เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการที่ปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง

ขั้นตอนสำคัญของการสอน

1. ผู้สอนนำเสนองาน ชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น
2. ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา
3. ผู้สอนและผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและวิธีการเล่นหรือพฤติกรรม

การเล่นของผู้เรียน

เทคนิคและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการใช้วิธีสอนโดยใช้เกมให้มีประสิทธิภาพ

การเลือกและการนำเสนองาน

เกมที่นำมาใช้ในการสอนส่วนใหญ่จะเป็นเกมที่เรียกว่า “ เกมการศึกษา ” คือเป็นเกมที่มีวัตถุประสงค์ มุ่งให้ผู้เล่นเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ มิใช่เพื่อความบันเทิงเป็นสำคัญ มาใช้ในการสอน โดยนำมาเพิ่มขั้นตอนสำคัญคือการวิเคราะห์ห้องปฏิรูปเพื่อการเรียนรู้ได้

การเลือกเกมเพื่อนำมาใช้สอนทำได้หลายวิธี ผู้สอนอาจเป็นผู้สร้างเกมขึ้นให้ หมายความว่าต้องออกแบบและพัฒนาเกมที่มีความซับซ้อนและมีความน่าสนใจ ให้สามารถสื่อสารความคิดเห็นและจัดการกิจกรรมได้ หรืออาจนำเกมที่มีผู้สร้างขึ้นแล้วมาปรับแต่งให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสอนของตนก็ได้ หรืออาจนำเกมที่มีผู้สร้างขึ้นแล้วมาปรับแต่งให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของตน แล้วนำไปใช้สอนเลยก็ได้ หากผู้สอนต้องการสร้างเกมขึ้นมาเอง ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสร้างและจะต้องทดลองใช้เกมที่สร้างหลาย ๆ ครั้ง จนกระทั่งแน่ใจว่าสามารถใช้ได้ผลติตามวัตถุประสงค์ หากเป็นการคัดแปลง ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจ แล้วจึงคัดแปลงและทดลองใช้ก่อน เช่นกัน สำหรับการนำเกมการศึกษามาใช้เลียนแบบ ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจและลองเล่นเกมนั้นก่อน เพื่อจะได้เห็นประเดิมและข้อดีข้อเสียของตัวเอง

การชี้แจงวิธีการเล่น และกติกาการเล่น

เกมแต่ละเกมมีวิธีการเล่นและกติกาการเล่นที่มีความยุ่งยากขับช้อนมากน้อยแตกต่างกัน แต่ถ้าเกมนั้นมีความซับซ้อนมาก ผู้สอนควรจัดลำดับขั้นตอนและให้รายละเอียดที่ชัดเจนโดยอาจต้องใช้สื่อเข้าช่วย และอาจให้ผู้เรียนซ้อมเล่นก่อนการเล่นจริง

การเล่นเกม

ก่อนการเล่น ผู้สอนควรจัดสถานที่ของการเล่นให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการเล่น อาจจะทำให้การเล่นเป็นไปอย่างติดขัด และเสียเวลา เสียอารมณ์ของผู้เล่นด้วย การเล่นควรเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และในบางกรณีต้องควบคุมเวลาในการเล่นด้วย ในขณะที่ผู้เรียนกำลังเล่นเกม ผู้สอนควรติดตามสังเกตพฤติกรรมการเล่นของผู้เรียนอย่างใกล้ชิด และควรบันทึกข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ เพื่อนำไปใช้ในการอภิปรายหลังการเล่น

การอภิปรายหลังการเล่น

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่สำคัญมาก หากขาดขั้นตอนนี้ การเล่นเกมก็คงไม่ใช่วิธีสอน เป็นเพียงการเล่นเกมธรรมดา ๆ จุดเน้นของเกมอยู่ที่การเรียนรู้ที่ต่าง ๆ ที่จะอาจน่าอุปสรรค

เพื่อจะไปให้ถึงเป้าหมาย ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจว่า จุดเน้นของการใช้เกมในการสอนนั้น คือเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

การอภิปราย จึงควรมุ่งประเด็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอน ถ้าการใช้เกมนั้นมุ่งเพียงเป็นเครื่องมือฝึกทักษะให้ผู้เรียน การอภิปรายก็ควรมุ่งไปที่ทักษะนั้น ๆ แต่ถ้ามุ่งเนื้อหาสาระจากเกม ก็ควรอภิปรายในประเด็นที่ว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาสาระอะไรจากเกมบ้าง รู้ได้อย่างไร ด้วยวิธีใด มีความเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นอย่างไร ถ้ามุ่งการเรียนรู้ความเป็นจริงของสถานการณ์ ก็ควรอภิปรายในประเด็นที่ว่า ผู้เรียนได้เรียนรู้ความจริงอะไรบ้าง การเรียนรู้นั้นได้มาจากการเรียนรู้ แหล่งอ่าน แหล่งอื่น ๆ ผู้เรียนได้ตัดสินใจอะไรบ้าง ทำไม่ใช่ตัดสินใจเช่นนั้น

ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีสอนโดยใช้เกม

ข้อดี

1. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการเห็นประจักษ์แล้วด้วยตนเอง ทำให้การเรียนรู้นั้นมีความหมาย และอยู่คงทน

2. เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้สูง ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน และเกิดการเรียนรู้จากการเล่น

3. เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนไม่เหนื่อยแรงมากขณะสอนและผู้เรียนชอบ

ข้อจำกัด

1. เป็นวิธีสอนที่ใช้เวลามาก

2. เป็นวิธีสอนที่ต้องอาศัยการเตรียมการมาก

3. เป็นวิธีสอนที่มีค่าใช้จ่าย

12. การสอนโดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Map)

แผนที่ความคิดคืออะไร

แผนที่ความคิด (Mind Map) เป็นการนำเอาทฤษฎีที่เกี่ยวกับสมองไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด การเขียนแผนที่ความคิดเกิดจากการใช้ทักษะทั้งหมดของสมอง หรือเป็นการทำงานร่วมกันของสมองทั้ง 2 ซีก คือ สมองซีกซ้าย และสมองซีกขวา

สมองซีกซ้าย ทำหน้าที่ในการวิเคราะห์คำภาษา สัญลักษณ์ ระบบ ลำดับความเป็นเหตุเป็นผล ตรรกวิทยาฯ

สมองซีกขวา ทำหน้าที่สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ จินตนาการ ความงาม ศิลปะ จังหวะ โดยมีเส้นประสาทส่วนหนึ่งเป็นตัวเชื่อมไปยังสมองทั้งซีกซ้ายและขวา ให้ทำงานประสานกัน

วิธีการเขียนแผนที่ความคิด

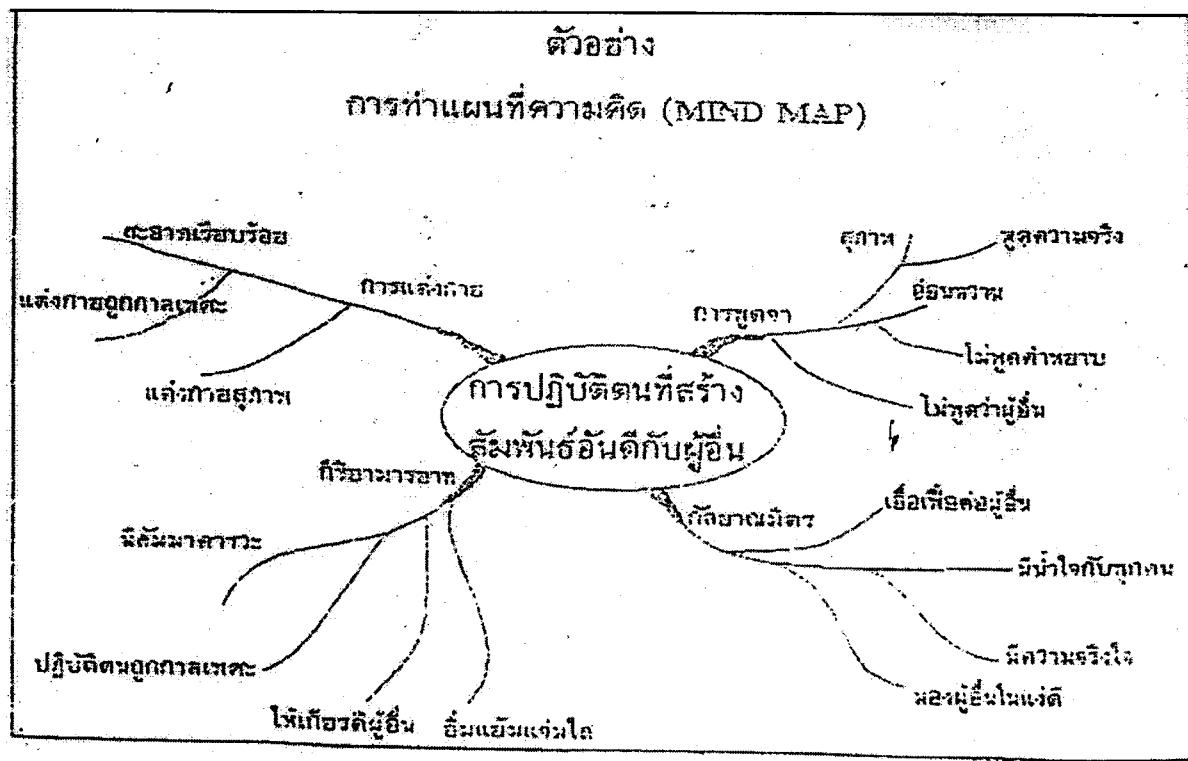
แผนที่ความคิด (Mind Map) พัฒนาจากการจดบันทึกแบบเดิม ๆ ที่บันทึกเป็นตัวอักษร เป็นบรรทัด เป็นแฉว โดยคิดสอดหรือปากกา มาเป็นการบันทึกเป็นคำ ภาพ สัญลักษณ์ แบบแฝ่เป็นรัศมีออกจากศูนย์กลางเหมือนการแตกแขนงของกิ่งไม้ โดยใช้สีสันให้น่าสนใจ

แผนที่ความคิด (Mind Map) ใช้ได้กับอะไรบ้าง

แผนที่ความคิด (Mind Map) นำไปใช้กับกิจกรรมในชีวิตส่วนตัว และกิจกรรมในการปฏิบัติงานทุกแขนงวิชา และอาชีพ เช่น ใช้ในการวางแผน การซ่อมแซม การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การนำเสนอ ฯลฯ

การเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด (Mind Map)

การเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ใช้แผนที่ความคิดช่วยในการศึกษาเล่าเรียนทุกวิชาได้เด็กเล็กจะเขียนแผนที่ความคิดได้ตามวัยของคน ส่วนในชั้นที่โตขึ้นความละเอียดซับซ้อนจะมากขึ้น ตามเนื้อหา และวัยของคน แต่ไม่ว่าจะเป็นระดับชั้นใด แผนที่ความคิดก็ช่วยให้เกิดความคิดได้กว้างขวาง หลากหลาย ช่วยความจำ ช่วยให้งานต่าง ๆ มีความสมบูรณ์ ความคิดค่า ไม่ขาดหายไป

การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เมื่อเดือนสิงหาคม 2542 เป็นต้นมา ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในการปฏิรูปการศึกษา เพราะเป็นสภาพบังคับของกฎหมาย ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเร่งพัฒนาคุณภาพของตน ให้เป็นผู้นำในการดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ ของครู ส่วนครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ได้มี ความคิดสร้างสรรค์ มี ทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันจึงเกิดคำถามขึ้นว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางคืออะไร มีหลักการอย่างไร จะปฏิบัติอย่างไร ครูและผู้เรียนมีบทบาทอย่างไร รู้ได้อย่างไรว่าที่ทำอยู่ถูก หรือไม่ และวิธีประเมินผล แบบเดิมจะยังคงใช้ได้อยู่ หรือไม่ คำถามเหล่านี้ล้วนแต่ชวนให้ครู แสวงหาคำตอบ เพื่อให้ได้ แนวทางที่ชัดเจน สำหรับนำมาจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ความหมายของการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง ผู้เรียนเป็นคนสำคัญที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การให้ผู้เรียนนิบทบทบาทในการเรียนรู้ โดยการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด

กิจกรรมการเรียนรู้ คือ งานที่ผู้เรียนทำแล้วเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงเป็นพฤติกรรมที่ครุกำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ควรมี ความหลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ทุกด้าน ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านร่างกาย คือ การที่ผู้เรียนใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำกิจกรรม ผู้เรียนได้ เคลื่อนไหว ร่างกาย ประสานการรับรู้ตัว ทำให้รับข้อมูลได้
2. ด้านสติปัญญา คือ การที่ผู้เรียนใช้สมอง หรือกระบวนการคิดในการทำกิจกรรม

3. ด้านสังคม คือ การที่ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม

4. ด้านอารมณ์ คือ การที่ผู้เรียนรู้สึกต้องการ และยินดีทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การมีส่วนร่วมด้านอารมณ์มักจะดำเนินควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้านร่างกาย สติปัญญา และสังคม

แนวคิดของการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดตามแนวทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive theories) ที่เชื่อว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในสมอง เกิดจากกระบวนการกระทำกับข้อมูล มีการบันทึกข้อมูล และคงข้อมูลอ่อนมาใช้ วิธีเรียนรู้มีผลต่อการจำ การลืม และการถ่ายโอน (Transfer) ความรู้ แรงจูงใจระหว่างการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการซึ่งนำความสนใจ มือทิชิพลดต่อกระบวนการจัดข้อมูล และส่งผล โดยตรงต่อรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

ปัจจุบันแนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism) ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่ามีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แนวคิดนี้มีความเชื่อว่าความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้oggานาขึ้นได้เรื่อย ๆ โดยอาศัยการพัฒนาโครงสร้างความรู้ภายในบุคคล และการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โครงสร้างของความรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่
2. ความรู้ใหม่ ที่ผู้เรียนได้รับเป็นข้อมูล ความรู้ ความรู้สึก และประสบการณ์
3. กระบวนการทางสติปัญญา ซึ่งเป็นกระบวนการทางสมองที่ผู้เรียนใช้ทำความเข้าใจ กับความรู้ใหม่ และใช้เชื่อมโยงปรับความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน

ดังนั้นครุที่จัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจึงมีความเชื่อว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ ผู้สอนไม่จำเป็นต้องบอกความรู้เนื้อหาสาระ อีกด้วย

หลักการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปป้า (CIPPA Model)

หลักการจัดการเรียนการสอน โมเดลชิปป้า เป็นหลักที่นำมาใช้จัดการเรียนการสอน แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เสนอแนวคิดโดย รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา แรมมณี อาจารย์ประจำภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีจุดเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ หลักการจัดของโมเดล ชิปป้า มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

C มาจากคำว่า Construct หมายถึง การสร้างความรู้ ตามแนวคิด การสรุคสร้างความรู้ได้แก่ กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเกิด การเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเองกิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

I มาจากคำว่า Interaction หมายถึง การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อม รอบตัว ได้แก่ กิจกรรมที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล เช่น ครู เพื่อน ผู้รู้ หรือมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เช่น แหล่งความรู้ และสื่อประเภทต่าง ๆ กิจกรรมนี้ ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม

P มาจากคำว่า Physical Participation หมายถึง การมีส่วนร่วมทางกาย ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกายในลักษณะต่าง ๆ

P มาจากคำว่า Process Learning หมายถึง การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ที่เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำเป็นขั้นตอนจนเกิดการเรียนรู้ ทั้งเนื้อหาและกระบวนการ กระบวนการที่นำมาจัดกิจกรรม เช่น กระบวนการคิด กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นต้น กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา

A มาจากคำว่า Application หมายถึง การนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมที่ให้โอกาสผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ แล้วแต่ลักษณะของกิจกรรม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักโน้มเดลซิปปา

โน้มเดลซิปปามีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ครูสามารถเลือกรูปแบบ วิธีสอน กิจกรรมได้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบทั้ง 5 อีกทั้งการจัดกิจกรรมก็สามารถจัดลำดับองค์ประกอบได้ก่อนหลังได้ เช่นกัน และเพื่อให้ครูที่ต้องการนำหลักการของโน้มเดลซิปป้าไปใช้ได้สะดวกขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร. ทิศนา แ xenmnani จึงจัดขั้นตอนการสอนเป็น 7 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นทบทวนความรู้เดิม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเขื่อมโยงความรู้ใหม่ กับความรู้เดิมของตน

กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การสนทนาซักถามให้ผู้เรียนบอกถึงที่เคยเรียนรู้ การให้ผู้เรียนเล่าประสบการณ์เดิม หรือการให้ผู้เรียนแสดงโครงสร้างความรู้ (Graphic Organizer) เดิมของตน

2. ขั้นแสวงหาความรู้ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ

3. ขั้นศึกษาทำความเข้าใจความรู้ใหม่ และเขื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความหมายของข้อมูลหรือประสบการณ์ใหม่ สรุปความเข้าใจแล้วเขื่อมโยงกับความรู้เดิม

กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ค้นคว้า ค้นพบ ค้นหา ค้นคิด กระบวนการกลุ่มหรือกระบวนการแก้ปัญหา สร้างความรู้ขึ้นมา

4. ขั้นแยกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เพื่ออาศัยกลุ่มเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ และขยายความรู้ความเข้าใจของตนให้กว้างขึ้น

กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันความรู้ความเข้าใจให้ผู้อื่นรับรู้และให้กลุ่มช่วยกันตรวจสอบความรู้ความเข้าใจซึ่งกันและกัน

5. ขั้นสรุปและจัดระเบียนความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนจัดทำสิ่งที่เรียนรู้ได้ง่าย

กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนสรุปประเด็นสำคัญ ประกอบด้วย โน้ตหานหลัก และโน้ตหานย่อย ของความรู้ทั้งหมด ทั้งความรู้เดิมและความรู้ใหม่แล้วนำมารวมเรียงให้ได้ใจความสาระสำคัญครบถ้วน สะดวกแก่การจดจำ ครูอาจให้ผู้เรียนจัดเป็นโครงสร้างความรู้ (Graphic Organizer) ซึ่งเป็นวิธีการที่ช่วยในการจดจำข้อมูลได้ง่าย

6. ขั้นแสดงผลงาน เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจของตนด้วย การได้รับข้อมูลย้อนกลับจากผู้อื่น

กิจกรรมนี้ ได้แก่ การให้ผู้เรียนแสดงผลงานการสร้างความรู้ของตนด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดนิทรรศการ จัดการอภิปราย แสดงบทบาทสมมติ เขียนเรื่องความ วากาพ แต่งคำประพันธ์ เป็นต้น และอาจมีการจัดประเมินผลงานโดยใช้เกณฑ์ที่เหมาะสม

7. ขั้นประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เกิดความเข้าใจ และความชำนาญ

กิจกรรมนี้ ได้แก่ การที่ครูให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงวิธีใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเท่ากับส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ในระยะแรกครูอาจตั้งโจทย์สถานการณ์ต่าง ๆ แล้วให้ผู้เรียนนำความรู้ที่มีมาใช้ในสถานการณ์นั้น

บทบาทของครูและผู้เรียน

เมื่อการจัดการเรียนการสอนให้ความสำคัญกับผู้เรียน บทบาทหน้าที่ของครูและผู้เรียน จึงเปลี่ยนไป ดังนี้

- ครูมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดย ก่อนสอน ทำการวางแผน เตรียมการ เลือกกิจกรรมการเรียนรู้ ขณะสอน ทำหน้าที่ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) จัดการ แนะนำ สังเกต ช่วยเหลือ เสริมแรง และให้ข้อมูลข้อ noklamb หลังสอน ทำหน้าที่ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อใช้ในการวางแผน การสอนต่อไป หรือตัดสินคุณภาพของผู้เรียน
- ผู้เรียนมีหน้าที่รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง โดยเลือกสิ่งที่ต้องการเรียนวางแผน การเรียน เข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียน ศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง และประเมินผลการเรียนรู้ของตน

การประเมินผลตามสภาพจริง

การประเมินผลเป็นกระบวนการสำคัญที่มีส่วนเสริมสร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนและเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอน การสอนและการประเมินผลจำเป็นต้องมีลักษณะ สอดคล้องกัน และดำเนินควบคู่กันไป ดังนั้นเมื่อการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีลักษณะ เป็นการเรียนรู้ที่แท้จริง (Authentic learning) จึงต้องทำการประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment)

การประเมินตามสภาพจริง มีความหมายดังนี้

1. เป็นวิธีการที่สามารถค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน ข้อมูลที่ได้สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. เป็นการประเมินเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่องในด้านความรู้ ความคิด พฤติกรรม วิธีการปฏิบัติ ผลการปฏิบัติ และเจตคติของผู้เรียน

ในการประเมินผลครูต้องนำสิ่งที่ต้องการประเมินมาพัฒนาแล้วเลือกวิธีประเมินให้เหมาะสม ไม่มีวิธีประเมินผลวิธีเดียวที่สามารถประเมินผู้เรียนได้ทุกด้าน วิธีประเมินผลสามารถแบ่งได้ 4 วิธี ดังนี้

1. การใช้แบบทดสอบแบบคำตอบมีตัวเลือก (Selected response) แบบทดสอบนี้ มีลักษณะเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบ ให้ผู้เรียนเลือกคำตอบที่ดีที่สุด ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ คือ จำนวนหรืออัตราส่วนของคำถามและคำตอบที่ถูกต้อง

2. การใช้แบบทดสอบแบบอัตนัย (Essay) แบบทดสอบอาจเป็นคำถาม การให้อธิบายถึงการแก้ปัญหา การเปรียบเทียบเหตุการณ์หรือการตีความข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนจะต้องรวบรวมข้อมูลแล้วเขียนเป็นคำตอบที่แสดงมโนทัศน์ของเรื่องนั้น ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ คือ จำนวนคะแนนที่ได้รับจากคะแนนเต็ม

3. การแสดงพฤติกรรม (Performance) ผู้เรียนทำกิจกรรมที่กำหนด โดยมีครูอยู่สังเกตกระบวนการ การใช้ทักษะต่าง ๆ หรือประเมินจากผลผลิตซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียน มีทักษะในการผลิตอย่างมีคุณภาพ เช่น รายงาน นิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ หรืองานประดิษฐ์ ตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ คือ การจัดระดับ (Rating) คุณภาพของพฤติกรรมหรือผลผลิต

4. การสื่อความหมายระหว่างครู และผู้เรียน (Personal Communication) ครูอาจใช้วิธีถามคำถามระหว่างสอน สัมภาษณ์ สนทนากับ ประชาชน ฟังการอภิปรายของผู้เรียน หรือสอบถามปากเปล่า

ผลของการประเมินจะเกิดประโยชน์เมื่อการประเมินผลมีคุณภาพสูง คุณภาพหมายถึงสิ่งต่อไปนี้

- สิ่งที่ประเมินชัดเจน
- วิธีการเหมาะสม
- การเป็นตัวแทนและอ้างอิงได้
- มีความเที่ยงตรงปราศจากอคติและการบิดเบือน

ตัวบ่งชี้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เมื่อครุภัจจุบันการเรียนการสอนและประเมินผลแล้ว และมีความประสงค์จะตรวจสอบว่า ได้ดำเนินการมาถูกต้องตามหลักการจัดการเรียนการสอนแบบศูนย์กลางหรือไม่ ครูสามารถตรวจสอบด้วยตนเอง โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งมีตัวบ่งชี้ดังต่อไปนี้

1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนฝึกค้นคว้า สังเกตร่วมรวมข้อมูล วิเคราะห์คิดอย่างหลากหลาย สร้างสรรค์และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
3. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุนให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้และแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง
4. มีการนำภูมิปัญญาท่องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อฝึกและส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียน
6. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสุนทรียภาพอย่างครบถ้วนทั้งด้านคนตระ ศิลปะและกีฬา
7. ส่งเสริมความรู้เป็นประชาธิปไตยในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อกลุ่ม
8. มีการประเมินพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายและต่อเนื่อง
9. ผู้เรียนรักโรงเรียนของตนและมีความกระตือรือร้นในการไปโรงเรียน สรุปว่าการจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติกิจกรรมเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและมีคุณสมบัติตรงกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขกาย และใจ

การวัดผลโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวัดผลและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผลเป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับผู้สอน ด้วยเหตุผลที่ว่า การวัดและการประเมินผลจะเป็นวิธีการที่ประเมินความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนใช้เป็นวิธีการในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้สอน ได้ว่า ได้ดำเนินการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลได้เป็นอย่างดี

ความหมายการวัดและประเมินผล (Measurement And Evaluation)

การวัด (Measurement) หมายถึง กระบวนการเชิงปริมาณในการกำหนดค่า เป็นตัวเลข หรือสัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะของสิ่งที่วัด โดยอาศัยกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น เด็กหญิงสมพร สอนวิชาภาษาไทยได้ 30 คะแนน

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพหรือคุณค่า ของวัตถุ สิ่งของ โครงการ การศึกษา พฤติกรรมการทำงานของคนงาน หรือความรู้ความสามารถ ของนักเรียน

ลักษณะการวัดและการประเมินผลทางการศึกษา สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ดังนี้ การประเมินผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการอย่างมีระบบที่จะตรวจสอบดูว่าผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ที่ส่งไว้หรือไม่ การประเมินผลเป็นการตีค่าของสิ่งที่วัด การสร้างข้อสอบ ตรวจให้คะแนน เป็น การวัด แต่การบอกว่าผู้เรียนคนใดเก่งหรืออ่อนปานได หรือได้เกรดอะไร เป็น การประเมินผล

ความแตกต่างระหว่างการวัดและการประเมินผล สามารถอธิบายได้ดังนี้

■ การนำสายวัดไปวัดผ้าพื้นหนึ่งได้ 5 เมตร การกระทำการเช่นนี้เรียกว่า การวัด แต่ถ้าบอกว่าผ้าพื้นนี้ยาวไม่พอที่จะนำมาคลุมรถบรรทุกสินค้า การบอกเช่นนี้เรียกว่า การประเมินผล

จุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผล

1. เพื่อจัดประเภทหรือจัดตำแหน่ง (Placement) เป็นการวัดและการประเมินผล โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อจัด หรือแบ่งประเภทผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความสามารถอยู่ในระดับใด ของกลุ่ม เช่น เก่ง ปานกลาง หรืออ่อน เช่น การสอบวัดระดับภาษาอังกฤษเพื่อจัดกลุ่มในการเรียน

2. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) มันใช้ส่าทางการแพทย์ โดยเมื่อแพทย์ตรวจแล้ว จะต้องวินิจฉัยว่าผู้ป่วยเป็นโรคอะไร หรือสาเหตุที่ผู้ป่วยมีอาการไม่สมานจากอะไร
3. เพื่อเปรียบเทียบ (Assessment) ใช้ในการเปรียบเทียบพัฒนาการของผู้เรียนว่า มีมากน้อยย่างไร เช่น การสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (Pretest – Posttest)
4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) เป็นการวัดความสนใจหรือจำแนกความแตกต่าง ของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการช่วยพยากรณ์ หรือคาดการณ์และแนะนำผู้เรียนว่าควรจะเรียน อาย่างไร
5. เพื่อเป็นข้อมูลป้อนย้อนกลับ (Feedback) เป็นการทดสอบว่าเรื่องใดที่ผู้เรียน เรียนไปแล้วเข้าใจชัดเจน และเรื่องใดที่ยังไม่เข้าใจจะได้ทำการสอนเพิ่มเติมหรือย้ำให้
6. การเรียนรู้ (Learning Experience) วัดเพื่อกระตุ้นในรูปแบบต่าง ๆ ให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ของผู้เรียน

ประโยชน์ของการวัดປัลการประเมิน

ประโยชน์ต่อผู้สอน	ประโยชน์ต่อผู้เรียน
<ul style="list-style-type: none"> ○ ทราบพัฒนาการหรือปริมาณความของงาน ของ ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสังคม และ สติปัญญา เป็นต้น ○ ช่วยในการคิดเลือกเทคนิควิธีการสอน และ ประสบการณ์ ตลอดจนกิจกรรมที่ เหมาะสม กับผู้เรียน ○ ช่วยในการจัดทำหน่งงานต่าง ๆ เพื่อปักครอง นักเรียนให้มีคุณภาพ เช่น การจัดชั้นเรียน การเลื่อนชั้น การจัดกลุ่มผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> ○ ช่วยในการกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการ เรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ○ ช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงความสามารถของ ตนเอง ว่ามีความสามารถอย่างไร และควร ปรับปรุง อาย่างไรบ้าง ○ ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าและทราบถึง จุดประสงค์ ของศึกษาเนื้อหานั้น ๆ มากยิ่งขึ้น ○ ช่วยให้ผู้เรียนสร้างกระบวนการเรียนได้ ถูกต้อง และได้รับภาระภูมิใจในตนเองมากขึ้น

เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

เครื่องมือและเทคนิคที่ใช้การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนนั้น มี
มากรายหลายชนิด แต่ที่รู้จักและนิยมใช้กันเป็นส่วนมาก ได้แก่

1. การสังเกต (Direct Observation)
2. การสัมภาษณ์ (Interviewing)
3. การให้ปฏิบัติ (Performance Test)
4. การศึกษากรณี (Case Study)
5. การให้จินตนาการ (Projective Technique)
6. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
7. การทดสอบ (Testing)

ลักษณะของข้อสอบและแบบทดสอบที่ดี

ข้อสอบแต่ละชนิดนั้นแต่ละประเภทมีคุณสมบัติที่ดีเฉพาะตัว และมีความ
เหมาะสมในการนำไปใช้ทดสอบผลการเรียนรู้แตกต่างกันไป ดังนั้นข้อสอบและแบบทดสอบที่
นำมาใช้ควรมีลักษณะที่ดีโดยทั่ว ๆ ไปดังนี้

1. มีความเที่ยงตรง (Validity)
 - มีความครอบคลุมครบถ้วน และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการ

ให้วัดหรือไม่

- มีความเที่ยงตรงเรื่อถือได้ และมีความต้องการ 3 ประเพณี
 - 1. ความตรงตามเนื้อหา 2. ความตรงตามเกณฑ์ 3. ความตรง

ตามโครงสร้าง

2. มีความเชื่อถือได้ (Reliability)

การทดสอบข้อสอบที่เชื่อถือได้โดยการให้นักเรียนกลุ่มเดิมหรือคนเดิมทำข้อสอบ
ชุดเดิมหลาย ๆ

ครั้ง หากผลคะแนนออกมากลับเคียงเดิมหรือได้เท่าเดิม แสดงว่าข้อสอบนั้น
เชื่อถือได้

3. มีระดับความยากง่าย (Difficulty Index)

พิจารณาได้จากจำนวนนักเรียนทำข้อสอบได้ถูก และทำไม่ถูกอย่าง平常

ครึ่งหนึ่งของ

นักเรียนทั้งหมด ถือว่าข้อสอบนั้นมีระดับความยากที่พอเหมาะ ทั้งนี้ต้องของ
ข้อสอบให้เหมาะสมกับความสามารถในแต่ละระดับชั้นของนักเรียนด้วย

4. มีอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

สามารถแยกแยะนักเรียนกลุ่มที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ออกจากกันได้

5. มีความเป็นปรนัย (Objectivity)

- ความถูกต้องทางวิชาการ
- การให้คะแนน จะต้องมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ไม่ให้คะแนนตามอารมณ์ผู้ตรวจ
- ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจน

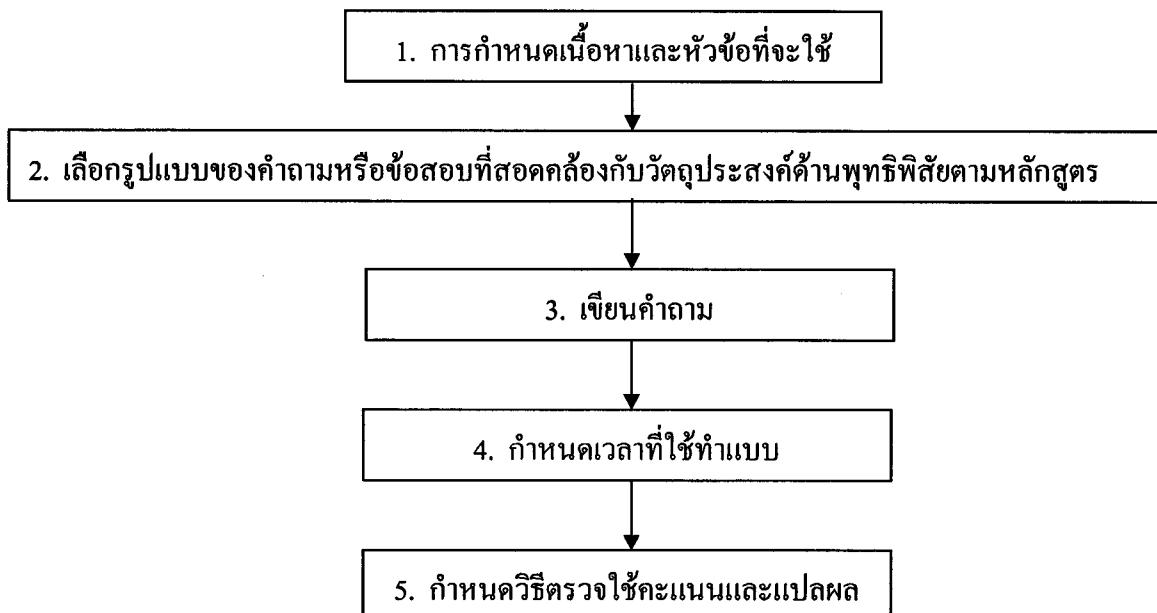
6. มีความหมายในการทดสอบ (Meaningfulness)

ในการวัดผู้เรียนเก่งการทำข้อสอบได้ถูก ผู้ที่เรียนไม่เก่งควรตอบผิด มีการตั้งคำถามความหมายที่แน่นอน วัดได้ชัดเจน ไม่ใช่คำถามที่ตอบได้หลากหลายแบบ

7. สามารถนำไปใช้ได้ (Usability)

- ดำเนินการสอบได้ง่าย คือ นำไปใช้ได้ง่าย สะดวก ไม่ยุ่งยากซับซ้อน
- ใช้เวลาสอบเหมาะสม คือ ใช้เวลาทำข้อสอบไม่สั้นหรือยาวเกินไป
- ให้คะแนนได้ง่าย
- แปลผลและนำไปใช้ได้สะดวก
- สามารถสร้างข้อสอบคู่ขนานหรือข้อสอบเปรียบเทียบได้
- ประหยัดค่าใช้จ่ายในการสอบ

การวางแผนการสร้างข้อสอบ

แบบทดสอบที่นิยนใช้ในการเรียนการสอน

แบบทดสอบที่ใช้กันอยู่ในการเรียนการสอนนั้นเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง โดยจำแนกตามลักษณะการตอบเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

1. แบบทดสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Subjective of Essay Test)

ส่วนมากแล้วขึ้นอยู่กับผู้ตรวจ

ข้อสอบเป็นลำคัญมี 2 แบบดังนี้

แบบทดสอบแบบจำกัดคำตอบซึ่งจะตามแบบเฉพาะเจาะจง และต้องการคำตอบเฉพาะเรื่อง เช่น จงเปรียบเทียบลักษณะของการปกครองระบอบประชาธิปไตย และการปกครองระบอบเผด็จการ Mao ย่างละ 3 ข้อ

แบบทดสอบแบบไม่จำกัดคำตอบหรือแบบขยายความ มีจุดอ่อนอยู่ที่การให้คะแนน เพราะเป็นการยากที่จะหาเกณฑ์ในการให้คะแนน ได้ถูกต้องและชัดเจน เนื่องจากผู้ตอบมีอิสระในการคิดและเขียนโดยเสรี เช่น จงเสนอโครงการในการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ให้มีบุคลิกภาพที่ดีตามความคิดเห็นของท่าน , พุทธศาสนาจะช่วยพัฒนาลัทธมได้อย่างไร จงอธิบายพร้อมให้เหตุผลประกอบ

2. แบบทดสอบแบบปรนัย (Objective Test) มี 4 ประเภท ได้แก่

แบบถูกผิด (true – false)

แบบเติมคำ (completion)

แบบจับคู่ (matching)

แบบเดือกดตอบ (multiple choices)

2.1 แบบถูกผิด (true – false)

ตัวอย่าง จงใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่เห็นว่าถูกและใส่เครื่องหมาย X หน้าข้อความที่เห็นว่าผิด
..... 1. ประเทศไทยไม่เคยเป็นเมืองขึ้นของใคร
..... 2. ประเทศไทยมีระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย

2.2 แบบเติมคำ (completion)

- ตัวอย่าง 1. การวัดผล กือ
2. ข้อสอบที่ใช้เวลาในการเขียนนานที่สุด กือ

2.3 แบบจับคู่ (matching)

ตัวอย่าง คำศัพท์ งพิจารณาว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ (ขวามือ) เกิดขึ้นในสมัยใด (ซ้ายมือ) โดยนำตัวอักษรหน้ารัชสมัยไปเติมด้านหน้าเหตุการณ์ต่าง ๆ

1. สงกรานต์ 9 พฤษภาคม	ก. รัชกาลที่ 1
2. การเลิกทาส	ข. รัชกาลที่ 2
3. การมีกฎหมายตรา 3 ดวง	ค. รัชกาลที่ 3
	ง. รัชกาลที่ 4
	จ. รัชกาลที่ 5

2.4 แบบเลือกตอบ (multiple choices)

2.4.1 แบบคำถามโอด (Single question) คำถามจะถามเพียง

เรื่องเดียว ไม่เกี่ยวกับข้ออื่น ๆ ได้แก่

- ให้หาคำตอบถูก
 - ถูกต้องแน่นอน, ถูกต้องที่สุด (คำตอบที่ดีที่สุด)
- ชนิดให้เรียงลำดับ
- ชนิดคำตอบรวม

ตัวอย่าง ต้นอ่อนเจริญมาจากส่วนใดของพืช

ก. ใบ

ข. ผล

ค. ราก

ง. ตา

2.4.2 แบบตัวเลือกคงที่ (Constant choice) เป็นการรวม

เนื้อหาที่เป็นพากเดียวกันเข้าด้วยกัน แล้วตั้งคำถามเป็นชุด

ตัวอย่าง ให้พิจารณาข้อความแต่ละข้อว่าผิดศีล ข้อใด โดยใช้ตัวเลือกต่อไปนี้

ก. ศีลข้อที่ 1 ข. ศีลข้อที่ 2 ค. ศีลข้อที่ 3 ง. ศีลข้อที่ 4 จ. ศีลข้อที่ 5

1. มาทำงานสาย

2. รับซื้อของโจร

3. หลบเลี่ยงภาษี

2.4.3 แบบตามตามเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ (Situation) เป็นการ

ยกข้อความหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวกับชุดประสงค์การเรียนการสอนให้ผู้ตอบอ่านและตอบคำถาม

ตัวอย่าง จงอ่านข้อความข้างล่างนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1 – 2

“สังคมได้ตาม ถ้ามีแต่คนที่คำนึงถึงสิทธิของตน ไม่สนใจในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติ พิคหน้าที่และเกิดสิทธิของตน เพื่อประโยชน์ส่วนตัว สังคมนั้นจะดำรงอยู่ไม่ได้ ”

1. ข้อความนี้เป็นคำกล่าวลักษณะใด

ก. การขอร้อง ข. การวิงวอน ค. การประชด ง. การตักเตือน จ. การเปรียบเทียบ

ข้อดีและข้อจำกัดของแบบทดสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง และแบบทดสอบแบบปรนัย

แบบทดสอบแบบอัตนัย / แบบความเรียง	แบบทดสอบแบบปรนัย
<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอบมีจำนวนไม่นักนัก 2. ต้องการสอบวัดความสามารถที่ซับซ้อน 3. ต้องการส่งเสริมทักษะเชิงความคิดและการแสดงออก 4. ผู้สอบต้องมีความสามารถในการเขียนและทักษะทางภาษาดี 5. ต้องการวัดทักษะและความรู้สึกนึกคิดอื่นด้วย นอกจาก วัดผลสัมฤทธิ์ 6. มีเวลาออกข้อสอบน้อย แต่มีเวลาตรวจข้อสอบมาก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอบมีจำนวนมาก ๆ 2. ต้องการนำข้อสอบไปวิเคราะห์และเก็บไว้ใช้อีก 3. ต้องการสอบวัดรายละเอียดเนื้อหาอย่าง ๆ 4. ไม่ต้องการวัดทักษะและความรู้สึกนึกคิดอื่น นอกจากผลสัมฤทธิ์ 5. มีเวลาออกข้อสอบมากและต้องการผลสอบเร็ว

การประเมินผลตามระบบการวัดผล

1. การวัดแบบอิงกลุ่ม

เป็นการประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบผลงาน หรือคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน โดยใช้งานหรือแบบทดสอบชนิดเดียวกัน จุดมุ่งหมายเพื่อจำแนก หรือจัดลำดับบุคคลในกลุ่มนี้ ๆ ตามความสามารถสูงสุด จนถึงต่ำสุด

2. การวัดแบบอิงเกณฑ์

เป็นการประเมินผลเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เพื่อดูว่างานหรือการสอบของผู้ที่มาเรียนนั้นผ่านที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยไม่คำนึงคนอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ดังนั้น การวัดและการประเมินผลเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้สอนอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนที่ทำให้ทราบว่า กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปบรรลุจุดประสงค์ หรือไม่ และข้อสอบนั้นสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากน้อยเพียงใด การปรับปรุงแก้ไขสิ่งใดบ้าง เพราะการวัดผลนั้นคือ กระบวนการรวบรวมข้อมูลที่ได้มาเป็นตัวเลข จำนวน หรือปริมาณใดปริมาณหนึ่ง โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ ส่วนการประเมินผลนั้น คือ กระบวนการที่นำเอาผลที่ได้จากการวัดนั้นมาประเมินคุณค่าโดยพิจารณาอย่างมีเกณฑ์ และมีจุดประสงค์ของการวัดและการประเมินผลที่แน่นอนชัดเจน โดยอาศัยเครื่องมือและเทคนิคที่เหมาะสม และได้มาตรฐาน เช่นเดียวกัน

การสร้างข้อสอบ อัตนัย และปรนัย

ลักษณะคำถามของข้อสอบอัตนัย

- 1) วัดความรู้ - ความจำ
- 2) วัดความเข้าใจ
- 3) วัดการนำไปใช้
- 4) วัดการวิเคราะห์
- 5) วัดการสังเคราะห์
- 6) การประเมินค่า

ข้อดีและข้อเสียของข้อสอบอัตนัย

ข้อดี	ข้อเสีย
<ol style="list-style-type: none">1. วัดพฤติกรรมด้านความคิดด้านสังเคราะห์ และการประเมินค่าได้ดี2. วัดความคิดคริเริ่มและความคิดเห็นได้ดี3. สร้างได้ง่าย รวดเร็ว ประหยัด4. เดายาก5. ส่งเสริมพัฒนาทักษะการเขียนและนิสัย	<ol style="list-style-type: none">1. วัดเนื้อหาได้ไม่ครอบคลุมเพราžeข้อสอบตามได้น้อยมาก2. ตรวจให้คะแนนยาก เสียเวลามาก3. คะแนนไม่แน่นอน มีความเที่ยงน้อย4. วินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียนไม่ได้5. ทักษะด้านภาษาไม่อิทธิพลต่อการตรวจการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะคุณภาพของข้อสอบอัตนัย

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
1. ความรู้ - ความจำ	<ul style="list-style-type: none"> - จงบอกประโภชน์ของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมมา 5 ข้อ - จงบอกขั้นตอนของการตอบตันที่ไม่มาตามลำดับ
2. ความเข้าใจ	<p>2.1 ถ้ามให้เปรียบเทียบ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงเปรียบเทียบลักษณะอาชญากรรมใดกับภาคใต้ - จงเปรียบเทียบความแตกต่างของการสร้างข้อสอบระหว่างภาคเรียนและปลายภาคเรียน <p>2.2 ถ้ามให้บรรยาย เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงอธิบายวิวัฒนาการของการทดสอบในประเทศไทย - จงอธิบายสภาพการจัดการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏกำปัง <p>2.3 ถ้ามให้สรุปความ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงสรุปเหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดสังคมโลกครั้งที่ 2 - ใจความสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับที่ 10 กล่าวไว้อย่างไร
3. การนำไปใช้	<p>3.1 ถ้ามให้คาดคะเนผลที่จะเกิด เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผลที่ได้รับจากการมีนักท่องเที่ยวต่างชาติมาเที่ยวในประเทศไทยมากจะเป็นอย่างไร <p>3.2 ถ้ามให้ความสัมพันธ์ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทำไม่เจ็บต้องจัดการศึกษานอกระบบให้กับประชาชน - เหตุใดการสื่อสารทางโทรศัพท์จึงมีความจำเป็นต่อวงการธุรกิจ <p>3.3 ถ้ามให้ยกตัวอย่างจากเรื่องที่เรียนไปแล้ว เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ยกตัวอย่างที่ใช้หลักการของ “ ความร้อนทำให้เส้นลวดขยายตัว ” ไปใช้ในชีวิตประจำวันมา 3 ตัวอย่าง - ยกตัวอย่างอาหารที่มีคุณค่าและราคาถูกในชีวิตประจำวัน และอธิบายด้วยว่ามีคุณค่าต่อร่างกายอย่างไร <p>3.4 ถ้ามให้ประยุกต์หลักการและทฤษฎีในสถานการณ์ใหม่ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าเราต้องการบึงความเพื่อให้เป็นราวดากผ้าให้ดึงอยู่ตลอดเวลาจะทำได้อย่างไร

ลักษณะคุณภาพของข้อสอบอัตนัย

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
4. การวิเคราะห์	<p>4.1 ถ้ามีให้บอกรายละเอียด เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้สภาพภูมิอากาศของประเทศไทยร้อนขึ้นในปีนี้ - จังหวัดไหนถึงความผิดพลาดในการให้เหตุผลในบทความต่อไปนี้..... <p>4.2 ถ้ามีให้บอกรเหตุผล เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ้าจุดนี้หมายของหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนดังนี้ระบบการประเมินผลควรใช้ระบบอิงกลุ่มหรืออิงเกณฑ์ ด้วยเหตุผลใด - อะไรน่าจะเป็นผลของการ <p>4.3 ถ้ามีให้หาหลักการ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงบอกถึงหลักการที่สามารถอธิบายเหตุการณ์ต่อไปนี้.....
5. การสังเคราะห์	<p>5.1 ถ้ามีเกี่ยวกับแผนงานหรือโครงการ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงเขียนแผนงานที่จะปรับปรุงบริเวณโรงเรียนให้สะอาดเรียบร้อย และปลอดภัย <p>5.2 ถ้ามีให้จัดรวมข้อเท็จจริงใหม่ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จากการเรียนวิชาโครงการสร้างสรรค์ในโรงเรียนไปแล้ว ท่านคิดว่าจะนำเอาความรู้หรือข้อเสนอแนะอะไรไปใช้ในการพัฒนาโรงเรียนของท่านบ้าง <p>5.3 ถ้ามีให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงบอกวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษาให้มากที่สุด - จงเสนอวิธีทำสื่อการสอนด้วยเศษวัสดุ มาให้มากที่สุด
6. การประเมินค่า	<p>6.1 ถ้ามีให้ตัดสินใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การที่ร้านเลือกเจ้าของถือเป็นความผิดหรือไม่ เพราเหตุใด - ถ้าให้สอบปากเปล่ากับข้อเขียน ท่านคิดว่าท่านสามารถจะทำคะแนนอย่างไนได้ดีกว่ากัน เพราเหตุใด <p>6.2 ถ้ามีให้อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์</p> <ul style="list-style-type: none"> - จงอภิปรายบทบาทของการประเมินผลที่มีต่อกระบวนการศึกษา - ท่านเห็นด้วยกับคำตามที่ว่า “ ข้อสอบแบบความเรียงไม่เหมาะสมที่จะใช้กับนักเรียนชั้นปฐมศึกษา ” หรือไม่ จงให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของท่าน

ข้อสอบแบบปรนัย

ข้อสอบแบบปรนัยเป็นข้อสอบที่มีคำถามจำเพาะเจาะจง ตรวจให้คะแนนตรงกัน มีคำสั่ง วิธีการปฏิบัติ

และวิธีการตรวจให้คะแนนชัดเจน ข้อสอบแบบปรนัยที่นิยมใช้มี 4 ประเภท คือ

1. แบบถูกผิด (True - false)
2. แบบเติมคำ (Completion)
3. แบบจับคู่ (Matching)
4. แบบเลือกตอบ (Multiple choices)

ลักษณะคำถามของข้อสอบปรนัย

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
1. ข้อสอบแบบถูกผิด True - false	<ul style="list-style-type: none">◆ ข้อความจะต้องมีความหมายชัดเจน ไม่กำกวມ◆ ข้อความที่กำหนดให้ต้องตัดสินได้ว่าถูกหรือผิดจริงและเป็นสากล◆ แต่ละข้อคำถามควรถามชุดสำคัญเพียงเรื่องเดียว◆ ไม่ควรสร้างข้อคำถามในเชิงปฏิเสธซ้อน เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจผิด◆ ควรหลีกเลี่ยงการลดอกข้อความจากหนังสือตำราเรียนโดยตรง เพราะจะส่งเสริมการเรียนแบบท่องจำ◆ หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นเครื่องชี้แนวคำตอบ หรือช่วยให้คำตอบถูก หรือผิดเด่นชัดขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเดาคำตอบ◆ ข้อความที่ถามทุกข้อควร มีความหมายไว้ลึกซึ้งกัน◆ อ่านว่างข้อถูกและข้อผิดเป็นระบบ เพราะจะทำให้ผู้เรียนเดาคำตอบได้◆ ควรให้มีข้อถูกและข้อผิดพอ ๆ กัน คือมีข้อความถูกประมาณร้อยละ 40 - 60 ของข้อสอบทั้งหมด

ตัวอย่าง : ข้อสอบแบบถูกผิด

ยังไม่ตี	ตีชื่น
พ่อของมานีใช้หน่ออကล้ำยปลูก	การปลูกกล้าวยต้องใช้หน่อปลูก
พม่ายกกองทัพมาตีไทยบ่อบครั้งในสมัยกรุงธนบุรี	พม่ายกกองทัพมาตีไทย 4 ครั้งในสมัยกรุงธนบุรี
เรามี่ควรกินเนื้อหมู	ผู้นับถือศาสนาอิสลามไม่ควรกินเนื้อหมู
จำเกอแม่สายอยู่ในจังหวัดแม่ช่องสอนและอยู่ เหนือสุดของประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> - จำเกอแม่สายอยู่ในจังหวัดแม่ช่องสอน - จำเกอแม่สายอยู่เหนือสุดของประเทศไทย
ถ้านักเรียนไม่ออกร้าไปตากน้ำค้างนักเรียนจะไม่เป็นหวัด	การอกร้าไปตากน้ำค้างทำให้นักเรียนเป็นหวัด

ข้อดีและข้อเสียของข้อสอบแบบถูกผิด

ข้อดี	ข้อเสีย
1. เหมาะกับการวัดพฤติกรรมความรู้ - ความจำ	1. โอกาสที่เค้าถูกมีมาก
2. สร้างง่าย ตรวจง่ายและมีความเป็นปัจจัยในการตรวจสูง	2. วัดพฤติกรรมระดับสูงไม่ได้
3. ใช้ทดสอบได้กับทุกวิชา	3. ไม่สามารถวินิจฉัยสภาพการเรียนได้
4. ผู้ตอบใช้เวลาทำน้อย	4. มีค่าอำนาจจำแนกต่ำ

ลักษณะคำถ้าของข้อสอบปัจจัย

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
2. ข้อสอบแบบเติมคำ Completion	<ol style="list-style-type: none"> เขียนคำถ้าได้เฉพาะเจาะจง ให้ตอบเพียงคำตอบเดียว เขียนคำถ้าให้ผู้ตอบตอบได้สั้นที่สุดเพื่อจะได้มีปัญหาในการให้คะแนน ควรให้เติมส่วนที่เป็นสาระสำคัญ เช่น เว้นช่องว่างให้เติมท้ายประโยค เว้นช่องว่างที่จะเติมเท่ากันทุกช่อง คำตอบที่เป็นตัวเลข ถ้ามีหน่วยควรระบุหน่วยที่ต้องการให้ตอบ ไม่ควรลอกข้อความจากตำรา แล้วตัดข้อความบางตอนออก เพื่อให้ผู้ตอบเติมให้สมบูรณ์ เพราะเป็นการล่วงเสื่อมการเรียนแบบท่องจำ และข้อความที่ลอกมาไม่ซัดเจนในตัวเอง ทำให้ข้อสอบข้อนี้มีความถูกต้องไม่ได้

ตัวอย่าง : ข้อสอบแบบเติมคำ

ยังไม่ดี	ดีขึ้น
สุนทรภู่แต่งหนังสือ	ผู้แต่งหนังสือประกับยมณีคือ.....
พืชสังเคราะห์แสง โดยใช้.....เป็นองค์ประกอบ	สิ่งที่พืชใช้ในการสังเคราะห์แสงได้แก่ 1. 2.
ขุ่นลายเป็น.....ของโรคไข้เลือดออก	ขุ่นลายเป็นพำนัชของโรค.....
ออกซิเจนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับ.....	กําชีวิตจำเป็นสำหรับการเผาไหม้มีคือ.....

ข้อดีและข้อเสียของข้อสอบแบบเติมคำ

ข้อดี	ข้อเสีย
หมายความกับพฤติกรรมความรู้ - ความจำ	ไม่หมายความกับการวัดพฤติกรรมระดับสูง
หมายความกับวิชาคณิตศาสตร์และวิชาทักษะการคำนวณ	ยากในการเขียนให้ได้คำตอบเดียว
เค้าคำตอบได้ยาก	ถ้าใช้บ่อย ๆ ผู้เรียนจะมุ่งแต่ท่องจำ

ลักษณะคำถามของข้อสอบปรนัย

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
3. ข้อสอบแบบจับคู่ Matching	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนคำชี้แจงให้ชัดเจน จะให้จับคู่ได้เพียงตัวเดียวกันเดียว หรืออาจจับคู่ได้หลายตัวเดียวกัน - เนื้อหาวิชาที่จะนำมาออกข้อสอบแบบจับคู่ควรเป็นแบบเอกสารพันธ์ นั่นคือ ถามในเรื่องเดียวกัน เช่น

ตัวอย่าง : ข้อสอบแบบจับคู่

คำชี้แจง จงพิจารณาว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ (ขวามือ) เกิดในสมัยใด (ซ้ายมือ) โดยนำตัวอักษรหน้ารัชสมัยไปเติมค้างหน้าเหตุการณ์ต่าง ๆ

1. ทรงราม 9 ท้าว	ก. รัชกาลที่ 1
2. การเดิกทาง	ข. รัชกาลที่ 2
3. การมีกฎหมายตรา 3 ดวง	ค. รัชกาลที่ 3
	ง. รัชกาลที่ 4
	จ. รัชกาลที่ 5

ข้อดีและข้อเสียของข้อสอบแบบจับคู่

ข้อดี	ข้อเสีย
เหมาะสมสำหรับความรู้ - ความจำที่มีเนื้อหาสัมพันธ์ กัน เช่นเดียวกัน	ใช้วัดพฤติกรรมระดับการสังเคราะห์ การประเมินค่าไม่ได้
สามารถวัดพฤติกรรมระดับความเข้าใจ และการนำไปใช้ได้ เช่น การอ่านสัญลักษณ์ การจับคู่ระหว่างกฎเกณฑ์กับปรากฏการณ์	ยากที่จะหาเนื้อหาที่เป็นเรื่องเดียวกัน
ประหยัดเวลาในการอ่านข้อสอบ ทำให้สามารถออกข้อสอบได้หลายชุด	โอกาสเดาจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

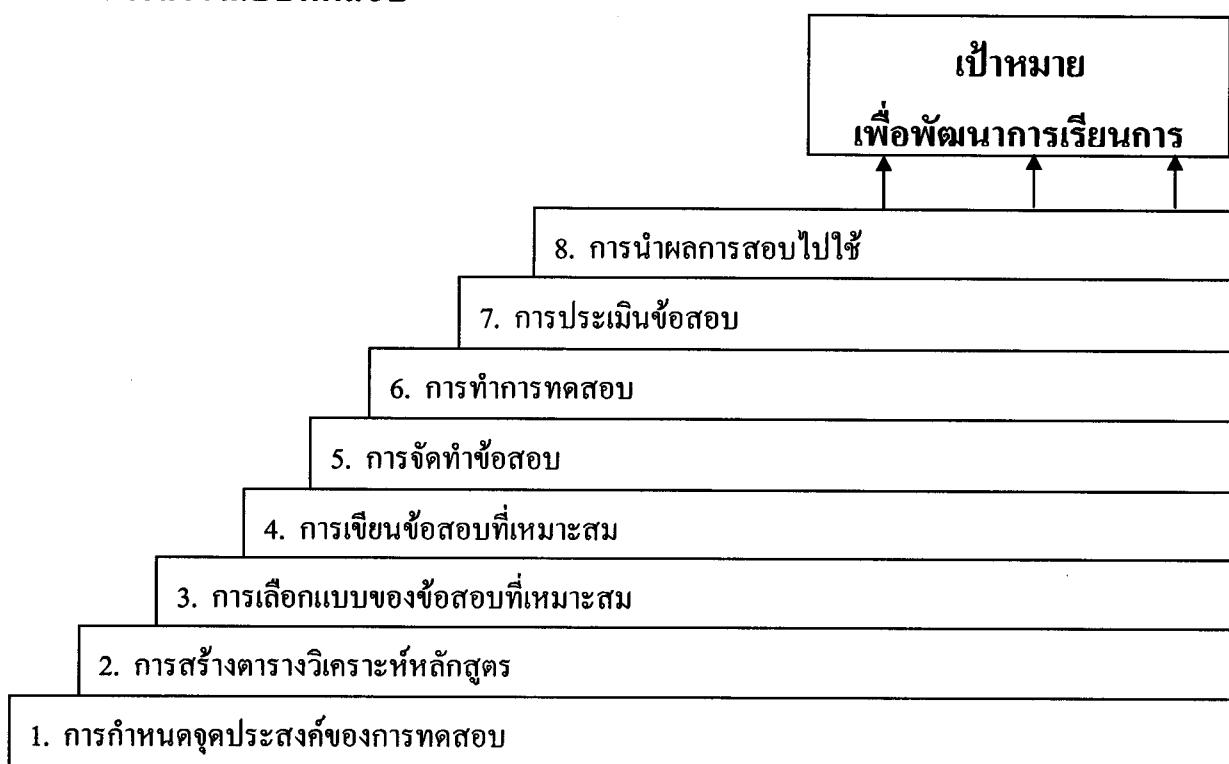
ลักษณะคำถามของข้อสอบปัจจุบัน

การวัดเชิงพฤติกรรม	หลักการเขียนข้อสอบ
4. ข้อสอบแบบเลือกตอบ Multiple choices	<p>1. แบบคำ答ตามโอด (Single question) ลักษณะของคำ答จะถามเรื่องเดียวโดยเฉพาะไม่เกี่ยวกับข้ออื่น ๆ เป็นคำ答ที่เจาะจงชัดเจน สร้างง่าย มีความสมบูรณ์ในตัว</p> <ul style="list-style-type: none"> ◆ คำ答ที่คิดที่สุด คือ ให้ผู้เรียนหาคำ答ที่คิดที่สุดถูกต้องที่สุด เหมาะสมที่สุดเพียงคำ答เดียว ◆ ชนิดให้เรียงลำดับ การเรียงลำดับในที่นี้อาจให้เรียงลำดับเรื่องราว เวลา ภูมิลักษณ์ และเหตุผล ◆ ชนิดคำ答อบรวม คำ答นี้คัดแปลงมาจากคำ答แบบไม่จำกัดคำ答 ซึ่งเป็นปัญหาในการตรวจและประเมินประสิทธิภาพในการวัดอยู่มาก ทำให้กลایมมาเป็นรูปแบบคำ答อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งวัดได้ตรงตามความมุ่งหมายของแบบทดสอบ <p>2. แบบตัวเลือกคงที่ (Constant Choice) คือแทนที่จะถามเป็นรายข้อในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ที่รวมเนื้อหาของบางเรื่อง บทตอนที่เป็นพากเดียวกัน ถกคลเดียวกัน เข้าด้วยกันแล้วตั้งคำ答เป็นชุด</p>

ตัวอย่าง : ข้อสอบแบบเลือกตอบ

1. $1 + 2 = ?$	คำนี้แจง คำถ้ามาจากข้อ 1 – 5 เกี่ยวกับการกระทำผิดศีล 5 ให้นักเรียนพิจารณา ข้อความแต่ละข้อว่าเป็นการกระทำผิดศีลข้อใด หรือเกี่ยวกับศีลข้อใด แล้วเลือก ตอบดังนี้
ก. 1	ก. ถ้าเกี่ยวกับศีลข้อที่หนึ่ง
ข. 2	ข. ถ้าเกี่ยวกับศีลข้อที่สอง
ค. 3	ค. ถ้าเกี่ยวกับศีลข้อที่สาม
ง. 4	ง. ถ้าเกี่ยวกับศีลข้อที่สี่
	จ. ถ้าเกี่ยวกับศีลข้อที่ห้า
	1. มาโรงเรียนสาย 2. รับซื้อของโจร 3. หลบเลี่ยงภาษี
	4. หน้าไห้วัดลังหลวง 5. ให้การบิดเบือน

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

ภาพขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ

ที่มา: วัญญา วิชาการณ์ ข้างถึงใน พุทธพิธี นาคนาคा, (2546 หน้า 35)